

fier sa décheancé», *Revue des Questions Historiques* 43/1 (1888), σσ. 534-541, αρ. 1-2.

71

1306-1310. Διοικητικά έγγραφα. Βενετία, Νίσυρος [λ].

Ζ. Τσιρπανλής, «Σελίδες από τη μεσαιωνική ιστορία τῆς Νισύρου (1306-1453)», *Δωδεκανησιακά* 2 (1967), σσ. 31-32· σσ. 36-37, υποσημ. 5 (= Τσιρπανλής, *Η Ρόδος και οι Νότιες Σποράδες*, σσ. 27-28· σσ. 32-33, υποσημ. 5).

72

1307-1309. Διοικητικά έγγραφα. Αθήνα, Βενετία, Θήβα, Νεγροπόντε, Σάλωνα [λ].

R. J. Loenertz, «Hosios Lucas de Stiris dans quelques documents latins (1210, 1309)», *Θησαυρίσματα* 11 (1974), σσ. 24-28, αρ. 1-7.

73

1307-1724. Διοικητικά έγγραφα και νοταριακές πράξεις. Βενετία, Ζάκυνθος, Κεφαλονιά, Κορώνη, Κύθηρα, Λευκάδα, Λευκωσία, Μεθώνη, Μεσσηνία, Μονεμβασία, Μύκονος, Ναύπακτος, Νεγροπόντε, Ρέθυμνο, Τήνος, Χάνδακας, Χανιά [λ, ι].

Αγγελική Πανοπούλου, «Οι Βενετοί και η ελληνική πραγματικότητα. Διοικητική, εκκλησιαστική, οικονομική οργάνωση», *Venetiae quasi alterum Byzantium*, σσ. 315-328, αρ. 1-17· σσ. 329-356, αρ. 19-38· σσ. 357-358, αρ. 40· σσ. 360-366, αρ. 42-47· σσ. 367-370, αρ. 49-50.

74

1309. Απόφαση του Δόγη της Βενετίας και πώληση βοοειδών. Αμοργός, Βενετία, Χάνδακας [λ].

R.-J. Loenertz, «Menego Sciavo. Esclave, corsaire, seigneur d'Ios (1296-1310)», *SV* 9 (1967), σσ. 337-338, αρ. 10-11.

75

1310. Διάταγμα του Δόγη. Βενετία, Κύπρος [λ].

D. Jacoby, «Citoyens, sujets et protégés de Venise et de Gênes en

Chypre du XIIIe au XVe siècle», *BF* 5 (1977), σ. 171, υποσημ. 42 (= Jacoby, *Recherches*, αρ. VI).

76

± 1310-1358. Έγγραφο από τη γραμματεία του Μεγάλου Μαγίστρου της Ρόδου. Ρόδος [λ].

A. Luttrell, *The Town of Rhodes: 1306-1356*, Rhodes 2003, σσ. 226-229, αρ. 4.11· σσ. 231-237, αρ. 4.12· σσ. 238-253, αρ. 5.1.-5.15.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΜΑΓΙΣΤΡΟΣ ΤΗΣ ΡΟΔΟΥ ΠΑΡΑΧΩΡΕΙ ΝΑΟ ΣΕ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΙΕΡΕΑ

Ρόδος, 1351, 12 Μαΐου

«*Frater Deodatus et.c. dilecto nobis in Christo pape Janni Criquela. Salutem in domino. Propter grata et fidelia seruicia per te nobis et religioni nostre prestita et impensa et que prestare non desistis incessanter volentes tibi facere gratiam specialem, ideo ecclesiam nostram uocatam Sancti Ipati cum quadam domo eiusdem contigua, et cum suis aliis iuribus et pertinenciis uniuersis sita in burgo nostro Rodi, confrontata e trasmontana cum domo pape Leonis Triantafilo, et ab omnibus aliis partibus cum viis publicis, tibi tuisque heredibus et successoribus, de uoluntate consilio et asensu fratrum et procerum Conuentus nostri Rodi nobis assistentium in hac parte de nostra certa scientia et speciali gracia in emphiteosim perpetuam conferimus concedimus et donamus cum libera potestate de dicta ecclesia et domo faciendi ordinandi et disponendi pro libera uoluntate, sub annuo tamen canone sive censu quadraginta asperorum de Rodo per te dictosque tuos heredes et successores in festo Sante Marie mensis septembris nobis et dicte nostre domui anno quolibet infalibilliter soluendorum, laudimo iure prelationis et maiori dominio obis et nostre domui specialiter reseruatis. Mandantes harum serie uniuersis et singulis fratribus domus nostre presentibus et futuris quacumque auctoritate dignitate uel officio fulgentibus sub uirtute sancte obediencie firmiter et districte ne contra presentem nostrum concessionem et donacionem aliquatenus uenire presumant quinymo illam studeant inuiolabiliter obseruare. In cuius rei testimonium bulla nostra plumbea presentibus est appensa.*

Data Rodi die duodecima mensis maii»¹¹¹.

77

1310-1437. Διατάγματα από το «καπιτουλάριο» των «Δικαστών της Νύκτας». Δικαστική απόφαση. Χάνδακας [λ].

Σ. Θεοτόκης, «Οί σκλάβοι εις τὸ Βενετικὸν Κράτος», *Ἑλληνικά* 6 (1933), σσ. 146-148.¹¹²

111. σ. 250, αρ. 5.13.

112. Το έγγραφο των σσ. 146-147 υπάρχει και στο E. Barbaro (ed.), *Legislazione Veneta. I Capitolari di Candia*, Venezia 1940, σσ. 74-75. Πρβλ. επίσης λήμμα 112 του παρόντος.

